

بازی‌های رایانه‌ای و اثر آن‌ها بر کودک

رایانه، به‌عنوان پدیده‌ی نوین قرن بیست‌ویکم شناخته شده و اکنون جزو جدایی‌ناپذیر بیشتر خانواده‌ها می‌باشد. لازمی بازی‌های رایانه‌ای، آشنایی کافی کودک با رایانه می‌باشد؛ بنابراین می‌توان اولین حُسن بازی‌های رایانه‌ای را آشنا کردن کودک با تکنولوژی جدید عنوان نمود.

نکته‌ی مثبت دیگر بازی‌های رایانه‌ای، این است که می‌تواند بخشی از وقت‌های فراغت کودک را به‌صورت مؤثر، پُرکند. بازی‌های رایانه‌ای مناسب، می‌تواند باعث افزایش اعتماد به‌نفس، رشد خلاقیت و قوه‌ی تخیل کودک شود و زمینه‌ی مناسب برای یادگیری مطلوب را به‌وجود آورد. هم‌چنین حس رقابت سالم و برتری‌جویی را در کودک، پرورش دهد و زمینه‌ی بروز رفتارهای جوان‌مردانه و ذهنی را در او فراهم آورد. تمامی این حسن‌ها، موقعی بروز می‌کند که بتوانیم نکته‌های منفی بازی‌های رایانه‌ای را به کمترین حد خود برسانیم. از نکته‌های منفی می‌توان به انواع بازی‌های خشن اشاره کرد. پدر و مادر می‌توانند در این مورد، استفاده از رایانه را منوط به انتخاب بازی‌های مناسب کنند. مورد دیگر، مسأله‌ی اعتیاد به این نوع بازی‌هاست که باعث چاقی، ضعف زودرس، کناره‌گیری از مطالعه و سایر فعالیت‌های اجتماعی و بدنی، بی‌تعادلی، ضعف چشم و عصبی شدن کودک می‌شود. برای کاهش اثرهای منفی بازی‌های رایانه‌ای، پدر و مادر باید استفاده از این نوع بازی‌ها را زمان‌بندی و محدود کنند و اجازه ندهند که کودک، وقت زیادی را به این بازی‌ها اختصاص دهد. پیشنهاد می‌شود به‌عنوان نمونه، روزی یک‌ساعت یا هفته‌ای سه یا چهاربار، اجازه‌ی بازی به کودک را بدهید و قبل از پایان ساعت بازی، یک‌ربع زودتر به او اعلام کنید که فقط ۱۵ دقیقه، فرصت بازی دارد؛ درضمن، رعایت فاصله‌ی مناسب از مانیتور و کاهش حساسیت کودک نسبت به برد و باخت نیز از کارهای دیگری است که پدر و مادر برای کاهش اثرهای منفی بازی‌های رایانه‌ای، می‌توانند انجام دهند.

منبع: «کودک خود را بهتر تربیت کنیم» «حمیدرضا اشرفی»

کیانا دلفان‌آذری